

עשרה יוחסין פרק רביעי קידושין

עין משפט
ניד מזוהה

לעג.

לספרות הש"ס

בְּנֵי אֶחָד יְהוָה
מִלְּפָנֵי כָּל־עַמּוֹת
אֲלֵיכָם מְלֹאת קָדוֹשָׁתְךָ
חֶסֶדְךָ יְהוָה כָּל־זֶה
בְּנֵי אֶחָד יְהוָה
טָמֵא עַל־עַל־עַל
יְהוָה בְּנֵי אֶחָד יְהוָה
בְּנֵי אֶחָד יְהוָה
טָמֵא עַל־עַל־עַל
יְהוָה בְּנֵי אֶחָד יְהוָה

ח' ר' חזקיה
 אמור. קובל גרים ואקי
קלר, ווי' **טפלסיטם**.
(שכונתינו) (שכחנותינו)
 הגרונו על
 והם לא החריזו עלי
אבל לפטלים שחשאשין
 הפליטים והגרונו עליהם
מליאה חותם נגן מכר
 או פסל אף עז
הנורו הגרונו הגרונו
 אשיש אלש כל עשנין
בשורחה כי אמר כ"ש
 א', כי ימי אמת צפ'ן
מזההה צפ'ן צפ'ן צפ'ן
 כ', וזה שמשר שדר אלל
הברען שדר שדר אלל
אפריל, פאלטן מעירד וכובץ
בדבון בדבון בדבון בדבון
טרכובין, איטיר לכתה
הברונין אצלהן. מאו' רילך איזאל
טאלסמן ואלטסמן גאנז
לכברון והה קרבן נשא
במקום (שכונתנו) (שכחנותנו)
שרתקין אל' שאו, שאו
שר' פון בפנסון, פ' שאו
אש', עאר' ש' פטליסם
בלאיין לאילן גאנעלן גאנעלן
לה לה לה לה לאי אין פטור דרב
באלסמן איזאלסמן איזאלסמן
טאלסמן לאילסמן לאילסמן

[וחד למשר שתוון בישר מימולו דקקל'] ויל' נט' לאס עשיין גל יינט לאס קפל ספק קרי נמי מאלא לא בעטה שתוקן שתוקן כהנים והר ללוים והר ליישרלים והר רוי ממור בשתוון והר למישרי שתוקן אל' קחל גרים לא אקיין קחל ורכבי כ' כהנים ולוים מהר קחל נקי איתר טלקל גרים ואיבערת אמא ה'ן חרי נינחו ממור בשתוון ושתוון בישראל קחל נפקא לא יבא ממור בקהל ה' וראי הו דלא יבא הא ממור ספק בקהל וראי הו דלא יבא הא בקהל יכאי' ואיבערת אמא הני חרי קחל וטעמיה דרבינו יהודה מהכא ² בהקהל אחת לכם ולגר הניג ולרכבי יוסי אחת הפסיק הענן אחד ניג ואחד משוחרר וחול מותרין בכחנת מסיעא לרוב אמר רב יודוה ³ אמר רב אל' גרו כשירות להניא לפסלים דרש ר' במוחוא ניג מותר בממורות רגמווחו قول' באחרוניותו אמר רבא מי איכא מלטא כי האי בדורתא דשכיח דרש רבא במוחוא ניג מותר בכחנת הו כשיראי הדר דרש להו ניג מותר ררת אמרו ליה אפסידתא לקמייתא להו דטבא לבו עכרי לבו אי בעי גנסב ואיב בעי מהכא בסיב והילכתא

תורה אוד השלים

תנורות הב' ח
(ג) דר' ר' זעיר שאלת
ו' כי גב' האמור קומיים
ה' כל מלה ומונח מונחים

